

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind instituirea sistemului de garanții pentru importul și exportul produselor agricole

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art.1. - (1) Prezenta lege reglementează instituirea sistemului de garanții pentru importul și exportul produselor agricole.

(2) Operațiunile de import și de export cu produse agricole care se desfășoară pe baza unui certificat de import sau de export pot face obiectul constituirii unei garanții, conform legii.

(3) Produsele agricole pentru care se constituie garanții și cuantumul acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art.2. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) "garanție" – asigurarea că o sumă de bani va fi plătită sau executată în contul autorității competente în cazul în care o anumită obligație nu a fost îndeplinită;

b) "autoritatea competentă" - Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală;

c) "garant" - instituția financiară care emite garanții potrivit legii;

d) "parte responsabilă de îndeplinirea obligației" - operatorul economic care efectuează operațiuni de import sau de export de produse agricole în baza unui certificat.

CAPITOLUL II

Constituirea garanției

Art.3. - (1) Garanția va fi constituită de, sau în numele părții responsabile de îndeplinirea obligației de plată a unei sume în cazul în care obligația privind operațiunea de import sau export nu este îndeplinită.

(2) Autoritatea competentă poate renunța la constituirea garanției în situația în care suma totală aferentă garanției este inferioară sumei de 500 euro, echivalent în lei, la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României, la data constituirii.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), partea responsabilă de îndeplinirea obligației se va angaja în scris, ca în caz de nerealizare a obligației, să plătească autorității competente în termen de 35 zile de la data la care obligația ar fi trebuit îndeplinită, o sumă echivalentă cu cea pe care ar fi plătit-o dacă ar fi constituit o garanție.

(4) Angajamentul scris al părții responsabile constituie titlu executoriu pentru recuperarea sumelor prevăzute la alin. (3).

CAPITOLUL III

Formele garanției

Art.4. - Indiferent de forma ei, garanția se constituie în lei.

Art.5. - O garanție poate fi constituită:

- a) sub formă de depozit în numerar;
- b) sub formă de scrisoare de garanție bancară.

Art.6. – Autoritatea competentă este îndreptățită să refuze acceptarea sau să solicite înlocuirea oricărei garanții pe care o consideră necorespunzătoare sau insuficientă, sau care nu asigură acoperirea obligațiilor pentru o perioadă suficientă de timp.

Art.7. - (1) Depozitul în numerar și scrisoarea de garanție bancară se pot înlocui reciproc.

(2) Înlocuirea garanției potrivit prevederilor alin. (1) este condiționată de obținerea prealabilă a autorizării din partea autorității competente.

Art.8. - În cazul constituirii garanției sub formă de depozit în numerar, prin virament, se va considera că acesta reprezintă o garanție atunci când autoritatea competentă are siguranța că suma respectivă este la dispoziția sa.

Art.9. - Toate cheltuielile efectuate de către instituțiile bancare sunt în sarcina părții care constituie garanția.

Art.10. - Părții care constituie o garanție sub formă de depozit în numerar, nu i se acordă nici o dobândă.

Art.11. - (1) Garantul trebuie să aibă sediul permanent în România și trebuie să fie agreat de Ministerul Finanțelor Publice. Lista băncilor agreate se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Garantul se angajează să transmită autorității competente originalul scrisorii de garanție bancară, care va preciza cel puțin următoarele elemente:

a) obligația a cărei realizare se garantează prin respectiva scrisoare de garanție bancară;

b) suma maximă pe care garantul se obligă să o plătească în cazul în care obligațiile nu sunt îndeplinite;

c) angajamentul garantului ca, în cazul neîndeplinirii obligației de către partea responsabilă, să suporte solidar cu partea responsabilă de îndeplinirea obligației pentru orice sumă, care se încadrează în suma garantată prin scrisoarea de garanție bancară, în termen de 30 zile de la solicitarea autorității competente.

CAPITOLUL IV

Restituirea și executarea garanțiilor

Art.12. – Garanția se restituie după prezentarea documentelor care atestă îndeplinirea importului sau exportului.

Art.13. - (1) Obligația de a importa este considerată îndeplinită, iar dreptul de a importa se consideră exercitat în ziua în care declarația vamală de import a fost acceptată și produsul în cauză a fost efectiv importat.

(2) a) obligația de a exporta se consideră îndeplinită, iar dreptul de a exporta se consideră exercitat în ziua în care declarația vamală de export a fost acceptată;

b) pentru exportul de produse care beneficiază de primă de export, se face dovada, că produsele în cauză au ajuns pe teritoriul de destinație înscris în certificatul de export.

Art.14. - Dovada solicitată în conformitate cu prevederile art. 13 se furnizează astfel:

a) în cazul prevăzut la art. 13 alin. (1), prin depunerea exemplarului nr. 1 al certificatului și, unde este cazul, a exemplarului nr. 1 al extrasului sau extraselor aferente certificatului, cu mențiunile efectuate de autoritatea vamală;

b) în cazul prevăzut la art. 13 alin. (2) lit. a), prin depunerea exemplarului nr. 1 al certificatului și, unde este cazul, a exemplarului nr. 1 al extrasului sau extraselor aferente certificatului, cu mențiunile efectuate de autoritatea vamală;

c) în cazul exportului de produse care beneficiază de primă de export, prevăzut la art. 13 alin. (2) lit. b), autoritatea competentă solicită documente suplimentare, ce vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art.15. - (1) În cazul în care obligația de a importa sau exporta nu a fost îndeplinită, garanția care se reține se calculează ca diferență între 95% din cantitatea înscrisă pe certificat și cantitatea efectiv importată sau exportată; în cazul în care certificatul este eliberat pe baza numărului de capete de animale vii, iar cantitatea din certificat este un număr cu zecimale, rezultatul calculului cantității reprezentând 95% se rotunjește în minus la următorul număr întreg.

(2) În cazul în care, cantitatea efectiv importată sau exportată reprezintă mai puțin de 5% din cantitatea înscrisă pe certificat, se reține întreaga garanție.

(3) Dacă valoarea garanției care ar trebui reținută este mai mică de 100 de euro, întreaga garanție se eliberează.

(4) Dovada prevăzută la art. 14 lit. a) și b) trebuie depusă la autoritatea competentă în termen de 2 luni de la expirarea termenului de valabilitate a certificatului, cu excepția cazurilor de forță majoră.

(5) În cazul exporturilor care beneficiază de primă la export, dovada livrării la destinație conform art. 14 lit. c) trebuie depusă la autoritatea competentă în termen de 6 luni de la data expirării termenului de valabilitate a certificatului, cu excepția cazurilor de forță majoră.

(6) În cazul în care este necesară furnizarea de dovezi că produsul care face obiectul unui certificat de export a ajuns la destinația specificată în acesta, în lipsa respectivei dovezi din culpa operatorului economic, garanția aferentă certificatului se reține integral.

(7) În cazul în care exportatorul nu poate aduce dovezile menționate la alin. (4) și (5) în termenul stabilit, dar a acționat cu toate mijloacele pentru a le obține, autoritatea competentă poate decide prelungirea perioadei de timp pentru furnizarea documentelor, cu cel mult 6 luni, în funcție de circumstanțe.

(8) a) garanția aferentă cantității neexportate, incluzând toleranța de 5% se reține, dacă operatorul economic nu prezintă dovada sosirii mărfii la destinație.

b) dispozițiile alin. (6) și (7) se aplica corespunzător.

Art.16. - (1) Indiferent de forma garanției, autoritatea competentă va notifica operatorul economic să plătească suma reprezentând garanția reținută în termen de 35 de zile din ziua emiterii notificării.

(2) În vederea executării unei garanții constituită sub formă de scrisoare de garanție bancară, autoritatea competentă va solicita garantului plata sumei datorate în termen de cel mult 35 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Art.17. - Modul de încasare și valorificare a garanțiilor de către autoritatea competentă se face în conformitate cu prevederile legislației naționale privind finanțele publice și Codul de procedură fiscală.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art.18. – Articolul 3 din Legea nr. 1/2004, privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu o nouă literă, lit. m), cu următorul cuprins:

“m) implementează sistemul de garanții pentru importul și exportul produselor agricole“.

Art.19. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 449/1992, privind instituirea garanției bancare de bună execuție a licențelor de export la produse supuse regimului de contingente, publicată în Monitorul Oficial nr. 214 din 28 august 1992.

Art.20. - Pentru acoperirea cheltuielilor de implementare a sistemului de garanții pentru importul și exportul produselor agricole, bugetul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală se va majora cu sumele necesare.

Art.21. – În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta normele metodologice de aplicare a acesteia, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prezenta lege transpune simplificat Regulamentul (CEE) nr. 2220/1985 de stabilire a normelor detaliate comune de aplicare a sistemului de garanții pentru produsele agricole, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. 205/1985 și Secțiunea IV a Regulamentului (CE) nr. 1291/2000 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de certificate de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. 152/2000.